

Odin Teatret
The Great Cities under the Moon
Sublieme herleving van Brechts theatrale erfenis

Kester Freriks

27 september 2018

Gezien op 26 september 2018, ExploreZ, De Meervaart, Amsterdam

De acteurs spreken vele talen: Duits, Engels, Spaans, Deens. Ze brengen met gitaar, accordeon en zang Kurt Weill-achtige muziek. De opstelling in een halve cirkel op de speelvloer heeft iets van een scenografie van Brecht: frontaal spelend, met een spannende afwisseling van tekst, muziek en lied. *The Great Cities under the Moon* heet de voorstelling, in De Meervaart gebracht door het uit Denemarken afkomstige gezelschap Odin Teatret in de regie van Eugenio Barba.

De maan reist langs de hemel en kijkt neer op de steden van de aarde. Die steden branden van verzet, revolutie, oorlog. Hoewel de mensen verlangen naar vrede, heerst er geweld alom. Een vertelster verhaalt over de strijd die ze voerde voor vrede. Opeens, met veel lawaai, komt een soldaat in battledress binnenstormen, op zijn mouw is de Canadese vlak genaaid. Hij memoreert enkele pijnlijke scènes

uit de vredesmissies waarbij hij betrokken was. Zo zag hij in Iran een vrouw die door mannen geslagen werd, hij wilde haar behulpzaam zijn en in veiligheid brengen, maar zijn generaal verbood hem dat: ze waren op vredesmissie en dit waren zijn zaken niet. Hij geeft een opsomming van vergelijkbare situaties, en de ene is nog heftiger dan de andere. Bijna ongemerkt maar prachtig gaat zijn verhaal over in een aangrijpende klacht, begeleid door gitaar. Hij vraagt zich af of zijn moeder zich geen zorgen maakt. Aan het slot leggen de spelers bij een foto van een gesneuvelde 'onbekende' soldaat bloemen neer en strooien ze as uit.

En ondertussen schijnt de maan over de grote steden... Brecht is niet ver weg in deze hoogstaande en gewaagd geregisseerde voorstelling. Een actrice geeft een schitterende vertolking van Catherine, de doofstomme dochter uit *Moeder Courage* (1939) van Bertolt Brecht. Ze spreekt in gebarentaal en ze wil de stad Halle redden voor een vernietigende oorlogsinvasie. Ze klimt de kerktoren op en roept, jammert, rammelt met sleutels. In haar hand houdt ze een papieren kaart van Europa, met Halle juist in het midden. Dan komt de levensgevaarlijke Mackie Messer op, uit Brechts *Driestuiversopera*, die zingt over 'der Haifisch, der hat Zähne' en met een mes verborgen in een wandelstok vermoordt de acteur haar.

Het Odin Teatret brengt met *The Great Cities under the Moon* verrassend actueel en modern theater; we zien weer eens hoe sterk de erfenis van Brecht is en hoe indringend een regie kan zijn waarin politiek en een krachtige vertellersvorm samenkomen. Brecht is altijd onderhevig aan golfbewegingen van waardering en minder waardering. Gelukkig is daar dit Deense gezelschap dat zijn betekenis weer eens onder de aandacht brengt, met sublieme weergave van zijn speelstijl: de acteurs spelen hun rol, en als ze zingen dan staan ze buiten hun rol. Zo komt zijn betekenis des te krachtiger over.

Foto: Rina Skeel